

Hebas: Gezelligheidsdier

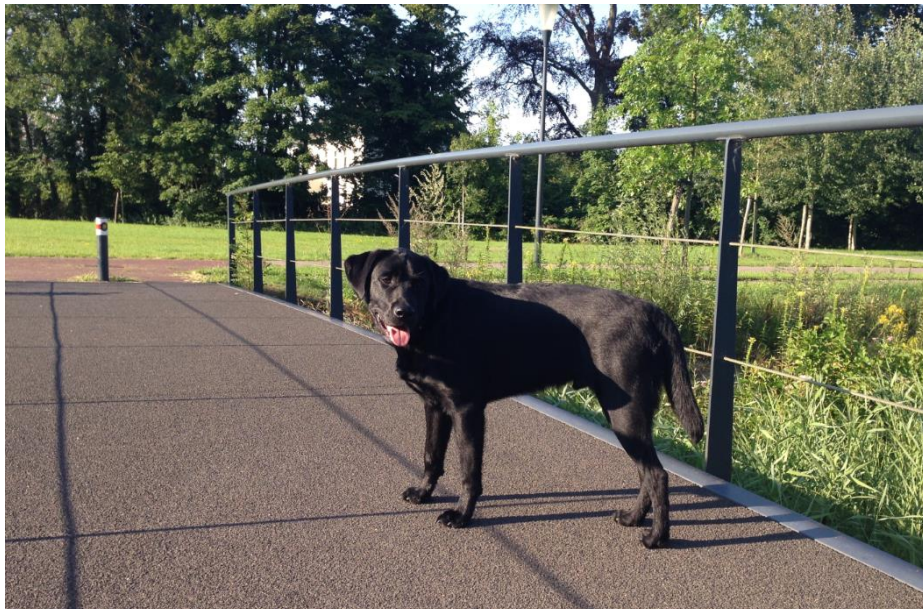
Update van het puppypleeggezin september 2017

Geboren op 27 november 2016

Grenzen

Met Hebas gaat het goed! Hij is vrolijk, speels en sociaal. 27 augustus was hij alweer 9 maanden. We zijn natuurlijk nog steeds bezig met opvoeden, momenteel is hij bezig met het verleggen van zijn grenzen. Om een voorbeeld te geven; wandelen. “Hebas wil nú wandelen.” Hij komt dan voor ons staan en kijkt ons met zijn meest aandoenlijke blik aan om ons in beweging te krijgen of hij legt zijn kop op onze schoot, om nog eens te benadrukken, dat we nu toch echt in actie moeten komen. Lukt dat niet, dan blaft hij en dat kan hij heel goed en hard. Als het dan nog niet lukt, dan ploft hij neer op de mat, mandkleedje onder zijn kop, zucht en valt in slaap. Tot wij klaar zijn met eten, de riem pakken en hem roepen, dan is hij er als de kippen bij en vertrekken we.

De laatste tijd tilt hij zijn pootje op. Hij markeert nu alle lantaarnpalen in de straat. Lopen, stoppen, lopen, stoppen, ja, we komen er wel. Rondjes lopen in de wijk is niet zijn ding. Hij laat duidelijk merken dat hij er niks aan vindt. Hij bijt dan in onze broekspijp en haakt ons pootje. Dat is ook zo als we de weg naar het speelterrein niet volgen. In plaats van over te steken, lopen we dan bijvoorbeeld rechtdoor, richting de stad. Dan weet hij dat we andere plannen hebben. Uit protest gaat hij liggen en verzet geen poot meer. Als we niets doen en wachten, staat hij van lieverlee weer op en kunnen wij onze stadswandeling vervolgen. In de stad, op de markt, kopen we fruit en kaas en gaan even langs de dierenkraam. Soms komt er een hondje voorbij, terwijl dat eigenlijk niet mag in de stad. Dan is braaf meelopen wel moeilijk voor hem, want het is een speelbeest. We drinken een kopje koffie op het terras en dan gaat hij vrijwel meteen rustig liggen. Dat is fijn voor ons en voor de andere gasten.

Hebas: Gezelligheidsdier

Update van het puppypleeggezin september 2017

Hier volgen wat verhaaltjes van ontmoetingen met andere baasjes en honden, die ons doen glimlachen.

Hoe heet onze hond?

Een mevrouw vraagt ons hoe onze hond heet. "Hebas. "Hoe"? " Hebas". "Hebabs"? "Nee, Hebas". De mijne heet gewoon Don. Kort en krachtig. Al mijn honden heten Don!

Hebas en Don willen met elkaar spelen. Ze benaderen elkaar. "Loopt U door, vraagt ze op gebiedende wijs. "Ja, we gaan", zeggen we. "Hebas, we gaan!"

Een Koninklijke hond

Een Ridgeback, groot en imposant, komt ons tegemoet. "Hij doet niks" zegt zijn baasje. Hebas wil wel met hem spelen, maar blijft op gepaste afstand. Langzaam kruipt hij naderbij. Hij komt dichterbij en dichterbij en net op het moment dat hij de Ridgeback wil besnuffelen, springt de Ridgeback woest op hem af, en produceert een overweldigende grom. "Dat is het dan", zegt zijn baasje. "Hij heeft zijn punt gemaakt. Verder doet hij niks. Nu kunnen we gaan wandelen. Hebas heeft het begrepen en wij ook. Hij is gewoon de baas.

Zielig

Voor ons loopt een baasje met een hond aan de lijn. "Is hij aardig", vraagt ze aan ons. We leggen haar uit dat Hebas een blindengeleidehond wordt en heel aardig is. "Ach", zegt ze, dat vind ik toch zo zielig voor een hond, dat hij een blindengeleidehond wordt.". Ze trekt nog eens stevig aan de ijzeren riem van haar hond en loopt mompelend verder. Ze moest eens weten!

Sprinter

We zijn op het station en voor ons staat de Sprinter te wachten op vertrek. Ik ga even oefenen, zegt mijn partner. Hij loopt met Hebas de Sprinter in. Ik wacht op het perron. Hij loopt de Sprinter door en komt er een eindje verder weer uit. Hij loopt naar mij toe en stapt weer in. Dit herhaalt hij tien keer. De elfde keer houdt een meisje in de Sprinter hem aan. "Meneer, weet u wel dat u steeds rondjes loopt?" Hij had nog net tijd om haar uit te leggen, waarom hij steeds in- en uit stapte. Dan klop ik op het raam; kom er uit, de trein gaat vertrekken!

Hebas: Gezelligheidsdier

Update van het puppypleeggezin september 2017

Zorghond

Samen met onze kleinzoon van zes kijken we naar een filmpje van KNGF, over een autistisch jongetje met een zorghond. Zijn moeder vertelt dat haar zoontje nu minder angstig is en dat hij meer zelfvertrouwen heeft gekregen. Het geeft haar een goed gevoel, dat ze er niet meer alleen voor staat, omdat de hond zo goed voor haar zoontje zorgt.

Als het filmpje afgelopen is, zegt onze kleinzoon; “Nu heeft hij een dubbele moeder!” 😊

Doppen

Voor mijn keukenraam staat een glazen bloemenvaas, halfvol doppen. Kleindochter B. van 10 jaar oud vraagt: “Oma, waarom spaar jij doppen?”. Ik vertel haar dat een lieve mevrouw en meneer uit het friesland op het idee waren gekomen om doppen te verzamelen, die te verkopen en het geld, dat ze daarmee verdienden, te geven aan KNGF voor de opvoeding van blindengeleidehonden. Ze denkt even na en zegt; “dan ga ik ook doppen sparen”. En even later “mag ik dan jouw doppen meenemen?” en nog even later; “mag ik ook jouw vaas meenemen”. Daar kan je toch geen nee tegen zeggen. Dus vertrekt ze met de doppenvaas naar huis.

Plassen en poepen in het gootje

Als er iets was, wat er stevig in zat, dan was het wel het plassen en poepen in het gootje. “Jong geleerd, oud gedaan,” dachten wij. Maar sinds hij zijn poot op kan tillen, heeft hij andere aspiraties. Hij bewaart zijn plas en poep liever voor later. Alle struikjes, hagen en palen, die we tegenkomen worden gemarkeerd. Nu zijn we dus terug bij af; hij mag van ons niet meer markeren, dus stelt hij het plassen uit tot we in het bos zijn. Stapsgewijs hopen we de weg naar het gootje weer terug te vinden. We zullen zien.

English Guide Dogs

Als we de Londense supermarkt binnen lopen met onze Londense kleinkinderen, word onze aandacht getrokken door een tafel vol met kleine knuffel labradors. We gaan eens kijken. De dames achter de tafel kijken ons vriendelijk aan. De tafel ligt bezaaid met folders, stickers en knuffels. Dan valt bij ons het kwartje. Het zal toch niet waar zijn! We staan hier voor de promotiestand van the English Guide Dogs. We vertellen dat wij ook een blindengeleidehond in opleiding hebben, thuis in Holland. The ladies vragen ons of de hond van KNGF is en vertellen dat er wel eens honden van hen naar KNGF gaan en omgekeerd. Dat wisten wij nog niet. De kleinkinderen krijgen een sticker met een zwarte labrador er op, (voor de kleinkinderen is het Hebas) een folder en een ballon.

Hebas: Gezelligheidsdier

Update van het puppypleeggezin september 2017

Onze Londense kleindochter van acht wil nu ook doppen gaan sparen. Ze heeft haar klas gevraagd om mee te doen. Vanmorgen liet ze me via de skype weten, dat ze een doos heeft gemaakt, waar de doppen in kunnen. Ze had er een hele mooie hond op getekend. Op de folder, die ze van de dames gekregen had, stonden een aantal vragen en één van die vragen was; Wil je dat er iemand op jouw school komt om iets te vertellen over Guide dogs en deze vraag heeft ze aangekruist. Ik ben benieuwd hoe het verder gaat met onze Londense ambassadrice.

Dagje uit

Mijn lief gaat een dagje uit. Ik ga vandaag fulltime voor Hebas zorgen. Hij neemt zijn tas van de tafel en loopt naar de deur. "Vergeet jij niets", zeg ik. "Hoezo", zegt hij. "Zou je niet eens afscheid nemen"? (Van mij, dacht ik zo). "O, ja" zegt hij, vergeten, hij loopt naar Hebas, aait hem en zegt, "tot vanavond, Hebas". "Dag lieverd", roep ik hem nog na, "fijne dag!". Kun je nagaan dat wij in het begin tegen iedereen zeiden dat we hem niet zouden missen, als hij wegging!

